

متن پرسش

سلام علیکم: در مباحث اتحاد عقل و عاقل و معقول، تبیین می شود که صورت صُور خارجی همان معلوم بالذات و حقیقی اند که در ذهن ما نقش بسته می شود و تصویر و درک صور آن اشیاء خارجی در ما خودش عین تعقل است و چون تعقل از مراتب و افعال شخص عاقل است پس اتحاد این سه مورد را داریم. وجه تمایز این مطلب ویژه اینکه ما صور اشیا را در خود می سازیم و این خودش تعقل است و تعقل از مراتب نفس و عقل و خود شخص، با بحث فنومن ها و نومن های کانت چه هست که منجر می شود او به آن نوع دیدگاه برسد که اساسا اشیاء خارجی در عقل و تعقل ما معرفت ما را شکل می دهند و این دوگانه بین خود پدیدارها و آن صورت معرفتی ما هست و ما با قالب عقل خود به پدیدارها شکل می دهیم و رسماً دیگر بعد از او حتی می گویند ما کاری به نومن ها نداریم و خود حضرتعالی در کتاب سلوک ذیل شخصیت امام از آن بعنوان شکاکیت جدید غربی نام می برید، چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحث در این رابطه در نگاه فلسفه‌ی اسلامی در کتاب «معرفتِ نفس و حشر» شده است. از آن جهت که معلومات خارجی، معدّ هستند تا نفس ناطقه با نظر به «واهب الصور» صورتی مطابق معلوم خارجی ابداع کند که البته بحث آن مفصل و به نظر بنده بسیار مفید خواهد بود. موفق باشید